

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτῆς (14ῆ Ἀπριλίου)

Ἡ Ἁγία Θωμαΐς ἡ Μάρτυς τῆς Σωφροσύνης*

ΚΑΠΟΤΕ ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ πῆγε μὲ τὸ μαθητὴ του στὴν Ἀλεξάνδρεια κι ἐνῶ βρισκόταν ἐκεῖ συνέβη τὸ ἐξῆς γεγονός.

* * *

ΚΑΠΟΙΟΣ Μοναχὸς τοῦ Δεκάτου Ὁγδόου τῆς Ἀλεξάνδρειας εἶχε γιό, ποὺ πῆρε γιὰ γυναίκα μία κόρη δεκαοχτῶ χρόνων. Ἔμεινε λοιπὸν μαζί μὲ τὸ γιό του, ὁ ὁποῖος ἦταν ψαρᾶς.

Ὁ ἐχθρὸς ὅμως τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν ψυχῶν μας, ὁ διάβολος, διέγειρε σαρκικὸ πόλεμο στὸ γέροντα γιὰ τὴ νύφη του καὶ ζητοῦσε εὐκαιρία νὰ κοιμηθεῖ μαζί της καὶ δὲν ἔβρισκε. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ τὴ φιλάει συχνά, καὶ ἡ κόρη τὸν ἀνεχόταν σὰν πατέρα.

Μία ἡμέρα ἦρθαν ψαράδες, πρὶν ἀκόμα ξημερώσει, καὶ φωνάζουν τὸ νέο γιὰ νὰ πᾶνε στὸ ψάρεμα.

Ὅταν ἔφυγε ὁ νέος, ὁ πατέρας ἐπιτέθηκε στὴ νύφη του.

Τοῦ λέει τότε ἡ κόρη: «Τί εἶναι τοῦτο πατέρα; Πήγαινε καὶ κάνε τὸ σταυρό σου, γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι ἔργο διαβολικόν».

Αὐτὸς ὅμως δὲ δεχόταν νὰ φύγει. Πάλεψε γιὰ πολὺ, μὰ ἡ κόρη δὲν τὸν δεχόταν. Πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι κρεμόταν τὸ σπαθὶ τοῦ γιοῦ του· θέλοντας λοιπὸν νὰ τὴ φοβίσει, βγάζει τὸ σπαθὶ ἐναντίον

της καὶ λέει: «Ἄν δὲ μὲ ὑπακούσεις, θὰ σὲ χτυπήσω μὲ αὐτὸ τὸ σπαθί».

Αὐτὴ τοῦ ἀπάντησε: «Καὶ κομμάτι-κομμάτι νὰ γίνω, αὐτὸ τὸ παράνομο πράγμα δὲν τὸ κάνω ποτέ».

Ἦργίστηκε λοιπόν, καὶ μὲ μανία χτυπᾷ ξαφνικὰ μὲ τὸ σπαθί, κατακυριευμένος ἀπὸ τὸ διάβολο, καὶ πετυχαίνει τὴν κόρη στὴ μέση, κόβοντάς τὴν στὰ δύο.

Καὶ ἀμέσως τὸν τύφλωσε ὁ Θεὸς καὶ γύριζε ψάχνοντας τὴ θύρα χωρὶς νὰ τὴ βρῖσκει.

Ὅταν ξημέρωνε, ἔρχονται ἄλλοι ψαράδες ζητώντας τὸ νέο.

Τοῦ φώναξαν καὶ ἀπάντησε ὁ πατέρας του: «Πῆγε νὰ ψαρέψει ὁμως ποῦ εἶναι ἡ θύρα, γιατί δὲ βλέπω».

Τοῦ λένε: «Ἐδῶ εἶναι».

Ἄφοῦ ἄνοιξαν καὶ μπῆκαν, βλέπουν τὸ ἔγκλημα ποῦ ἔγινε. Τοὺς λέει τότε: «Συλλάβετέ με καὶ παραδώστε με, γιατί ἔκανα φόνο».

Τὸν συνέλαβαν λοιπόν καὶ τὸν παρέδωσαν στὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως. Ὁ ἄρχοντας ἔκανε ἀνακρίσεις, ἔμαθε ἀπὸ αὐτὸν ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν θανάτωσε μετὰ ἀπὸ βασανιστήρια.

* * *

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ αὐτά, ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ λέει στὸ μαθητὴ του: «Πᾶμε νὰ δοῦμε τὸ λείψανο τῆς κόρης».

Ὅταν ἔφτασαν στὸ Δέκατο Ὅγδοο τῆς Ἀλεξάνδρειας, οἱ Πατέρες καὶ οἱ Μοναχοὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ καὶ πῆγαν νὰ τὸν συναντήσουν.

Καὶ τοὺς λέει ὁ Γέροντας: «Κάνετε εὐχή, Πατέρες. Τὸ λείψανο τῆς κόρης δὲν πρόκειται νὰ ταφεῖ παρὰ μόνο μαζί μὲ τοὺς Πατέρες».

Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γόγγυζαν ἐπειδὴ εἶπε νὰ θαφεῖ μαζί μὲ τοὺς Πατέρες γυναίκα, καὶ μάλιστα σκοτωμένη.

Καὶ ὁ Γέροντας τοὺς λέει: «Αὐτὴ ἡ γυναίκα εἶναι Ἀμμᾶ (ἀντίστοιχο τοῦ Ἀββᾶ) δική μου καὶ δική σας, γιατί πέθανε γιὰ χάρη τῆς σωφροσύνης».

Τότε λοιπόν ἔπαψαν νὰ ἀντιλέγουν στὸ Γέροντα καὶ τὴν ἔθαψαν μαζί μὲ τοὺς Πατέρες.

Καὶ ὁ Γέροντας ἀφοῦ ἀσπάστηκε τοὺς Πατέρες, ἐπέστρεψε μαζί μὲ τὸ μαθητὴ του στὴ Σκήπη.

Ὁ Μοναχὸς ποὺ εἶχε πειρασμὸ

ΚΑΠΟΙΑ ἡμέρα ἓνας ἀδελφὸς τῆς Σκήτεως πολεμήθηκε ἀπὸ τὸ δαίμονα τῆς πορνείας, κι ἐπειδὴ ἡ ἐνόχληση ἦταν σφοδρή, πῆγε καὶ τὸ εἶπε στὸν ἀββᾶ Δανιήλ.

Καὶ ὁ Γέροντας τοῦ λέει: «Πήγαινε στὸ Δέκατο Ὑγδοο τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ μείνε πάνω στὸ κοιμητήριο τῶν Πατέρων καὶ πές· ὁ Θεὸς τῆς Θωμαΐδος βοήθησέ με καὶ ἀπάλλαξέ με ἀπὸ τὸν πειρασμὸ τῆς πορνείας. Καὶ ἐλπίζω στὸ Θεὸ ὅτι θ' ἀπαλλαγείς ἀπὸ τὸν πειρασμό».

Ὁ ἀδελφός, λοιπὸν, παίρνοντας τὴν εὐχὴ καὶ τὴν ἐντολὴ τοῦ Γέροντα, πῆγε στὸ Δέκατο Ὑγδοο κι ἔκανε ὅπως τὸν πρόσταξε.

Ἐπέστρεψε στὴ Σκήτη μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες καὶ πέφτει στὰ πόδια τοῦ Γέροντα λέγοντας: «Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὶς εὐχὲς σου, δέσποτα, ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς πορνείας».

Τοῦ λέει ὁ Γέροντας: «Πῶς ἐλευθερώθηκες;».

Λέει ὁ ἀδελφός: «Ἔκανα μόνο δώδεκα μετάνοιες καὶ ξάπλωσα πάνω στὸ κοιμητήριο καὶ κοιμήθηκα. Ἔρχεται λοιπὸν μιὰ κόρη καὶ μοῦ λέει· Ἀββᾶ, Ἀββᾶ, πᾶρε αὐτὴ τὴν εὐλογία καὶ πήγαινε στὸ κελλί σου. Καὶ μόλις πήρα τὴν εὐλογία, ἀμέσως ἀνακουφίστηκα ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ κατάλαβα ὅτι ἐλευθερώθηκα. Τί ἦταν ὅμως αὐτὴ ἡ εὐλογία, δὲ γνωρίζω».

Καὶ ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας: «Τέτοια λοιπὸν παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔχουν ὅσοι ἀγωνίζονται γιὰ τὴ σωφροσύνη».

(*) Ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Ὁ ἀββᾶς Δανιήλ τῆς Σκήτεως», σελ. 29-33, ἔκδοσις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1988. Ἐπιμέλ. ἡμετ.